

Wenn Christus verwandelt

«وقتی مسیح دگرگون میسازد» — یادداشت‌های موعظه

Gottesdienst vom 30. August 2026 | Bibeltext: Epheser 4,17–32 | Folien 8–34

مراسم عبادت 30 اگست 2026 | متن کتاب مقدس: افسسیان 4: 17-32 | ارتش رستگاری

Kernaussage: Wer Christus wirklich kennt, wird durch den Heiligen Geist von innen heraus verwandelt – im Denken, im Wesen, im Alltag.

پیام اصلی: کسی که مسیح را واقعاً میشناسد، به وسیله روح القدس از درون دگرگون میشود — در طرز فکر، در سرشت و در زندگی روزمره.

Der rote Faden in drei Schritten

- **1. Warum Verwandlung nötig ist** – das alte Wesen des Menschen (Folien 13–18)
- **2. Wodurch Verwandlung geschieht** – Jesus Christus begegnen (Folien 19–23)
- **3. Wie Verwandlung sichtbar wird** – der neue Mensch (Folien 24–30)

ساختار موعظه در سه گام:

۱. چرا دگرگونی ضروری است — سرشت کهنه انسان
۲. دگرگونی چگونه به وجود می‌آید — ملاقات با عیسی مسیح
۳. دگرگونی چگونه دیده میشود — انسان جدید

Ausgangspunkt: Als Ebenbild Gottes erschaffen (Folie 12)

نقطه آغاز: انسان به صورت خدا آفریده شد

Gott erschafft den Menschen und ist gütig zu ihm. Der Mensch ist nach dem Bild Gottes gemacht – als Mann und Frau (Genesis 1,27). Und Gott sorgt für ihn: Er lässt im Garten Bäume mit köstlichen Früchten wachsen; in der Mitte stehen der Baum des Lebens und der Baum der Erkenntnis von Gut und Böse (Genesis 2,9).

Die Geschichte des Menschen beginnt also nicht mit Schuld, sondern mit Würde und mit Fürsorge. Das ist der Massstab, an dem alles Weitere gemessen wird.

خدا انسان را آفرید و با او نیکویی کرد. انسان به صورت خدا ساخته شد — مرد و زن (پیدایش 1: 27). و خدا از او مواظبت کرد: در باغ درختانی با میوه‌های لذیذ رویانید؛ در وسط باغ درخت حیات و درخت شناخت نیک و بد قرار داشت (پیدایش 2: 9).

پس داستان انسان با گناه شروع نمیشود، بلکه با کرامت و با مهربانی خدا. این همان معیاری است که همه چیز دیگر با آن سنجیده میشود.

THEOLOGISCHER GEDANKE

«Ebenbild» meint im Alten Orient den Stellvertreter eines Königs: Der Mensch soll Gott in der Schöpfung vertreten. Würde kommt darum vor Leistung – sie wird nicht verdient, sondern verliehen.

Wichtig: Dieses Bild wird durch die Sünde **beschädigt**, aber nicht **gelöscht**. Noch nach dem Sündenfall begründet die Bibel den Schutz des Lebens damit, dass der Mensch nach Gottes Bild gemacht ist (Genesis 9,6; Jakobus 3,9). Verwandlung ist deshalb keine Ersetzung durch etwas Fremdes, sondern **Wiederherstellung des Originals**. Genau das sagt Epheser 4,24: das neue Wesen ist «nach dem Ebenbild Gottes» geschaffen – der Kreis schliesst sich.

«صورت خدا» در شرق باستان به معنای نماینده یک پادشاه بود: انسان باید خدا را در آفرینش نمایندگی کند. بنابراین کرامت انسان پیش از کارکرد او می‌آید — کرامت به دست آورده نمیشود، بلکه بخشیده میشود.

نکته مهم برای موعظه: این صورت به سبب گناه آسیب دیده، اما پاک نشده است. حتی بعد از سقوط انسان، کتاب مقدس حفاظت از جان انسان را با همین دلیل توضیح میدهد که او به صورت خدا ساخته شده است (پیدایش 9: 6؛ یعقوب 3: 9). پس دگرگونی، جانشین کردن چیزی بیگانه نیست، بلکه بازسازی نسخه اصلی است. افسسیان 4: 24 دقیقاً همین را میگوید: سرشت جدید «به صورت خدا» آفریده شده است — دایره بسته میشود.

1. Warum Verwandlung nötig ist (Folien 13–18)

۱. چرا دگرگونی ضروری است

Die Menschen versagen und verlieren ihre Identität

Gott gibt dem Menschen Freiheit mit einer Grenze: alle Früchte – ausser die vom Baum der Erkenntnis (Genesis 2,16–17). Die Frucht sieht gut aus, sie verspricht Klugheit, und der Mensch greift zu (Genesis 3,6). Die Folge ist nicht bloss eine Strafe, sondern ein Verlust: Der Mensch wird aus dem Garten fortgeschickt (Genesis 3,22–23), und Cherubim mit flammendem Schwert bewachen den Weg zum Baum des Lebens (Genesis 3,24).

Seither leben wir in einer Welt, in der nicht mehr nur Gott, sondern auch Menschen das Sagen haben. Und Menschen sind anfällig für egoistische, ungerechte Handlungen.

انسان شکست میخورد و هویت خود را گم میکند: خدا به انسان آزادی داد، اما با یک حد: از همه میوهها بخور، بجز از درخت شناخت نیک و بد (پیدایش 2: 16-17). میوه زیبا به نظر میرسید و وعده دانایی میداد، و انسان دست دراز کرد (پیدایش 3: 6). نتیجه فقط یک جزا نبود، بلکه یک از دست دادن بود: انسان از باغ بیرون فرستاده شد (پیدایش 3: 22-23)، و کروبیان با شمشیر آتشین راه درخت حیات را نگهبانی کردند (پیدایش 3: 24). از آن زمان ما در جهانی زندگی میکنیم که در آن نه تنها خدا، بلکه انسانها نیز حکم میرانند. و انسانها به کارهای خودخواهانه و ناعادلانه گرایش دارند.

Paulus erinnert an dieses dunkle Kapitel – es wirkt bis heute

Paulus beschreibt den Zustand ohne Gott sehr nüchtern: das Denken ohne Sinn und Ziel, der Verstand verfinstert, das Herz hart geworden, das Leben ausgeliefert an ausschweifende Leidenschaften und an die Gier nach jeder Art von Verlockung (Epheser 4,18-19). Doch er sagt das nicht, um zu verurteilen, sondern um eine Alternative zu eröffnen: **Ihr sollt nicht mehr so leben** (Epheser 4,17).

پولس این فصل تاریک را به یاد ما میآورد — اثر آن تا امروز باقی است: پولس وضعیت زندگی بدون خدا را بدون مبالغه توصیف میکند: فکری که هدف و معنا ندارد، ذهنی تاریک شده، دلی سخت گشته، و زندگای که تسلیم شهوتها و حرص برای هر نوع لذت شده است (افسیسیان 4: 18-19). اما او این را برای محکوم کردن نمیگوید، بلکه برای باز کردن یک راه دیگر: شما دیگر نباید اینگونه زندگی کنید (افسیسیان 4: 17).

THEOLOGISCHER GEDANKE

Das bewachte Tor ist auch Barmherzigkeit. Auf den ersten Blick ist Genesis 3,24 nur hart. Aber der Text nennt den Grund selbst: der Mensch soll nicht *für immer* in seinem zerbrochenen Zustand weiterleben. Gott verhindert eine Ewigkeit ohne Heilung. Das Schwert am Eingang schützt also auch – es hält die Tür offen für eine spätere Lösung.

Sünde ist Beziehungsbruch, nicht nur Regelverstoss. Der Kern der Versuchung ist nicht die Frucht, sondern der Satz «ihr werdet sein wie Gott»: Der Mensch will selbst festlegen, was gut und böse ist – und verliert damit den, an dem er seine Identität hatte. Genau darum ist «Identität» in dieser Predigt der Schlüsselbegriff.

Das letzte Wort bleibt nicht beim Schwert. In Christus ist der Weg zum Leben wieder offen (Hebräer 10,19-20), und am Ende der Bibel steht sogar, dass der Zugang zum Baum des Lebens wieder offen steht (Offenbarung 22,14).

«Ich bezeuge vor Gott» (V. 17) ist feierliche Gerichtssprache. Paulus redet ernst – aber er redet zu Menschen, die bereits gerettet sind. Sein «nicht mehr» ist deshalb Zuspruch und nicht Drohung.

دروازه نگهبانی شده، رحمت نیز هست. در نگاه اول پیدایش 3: 24 فقط سخت به نظر میرسد. اما خود متن دلیل را میگوید: انسان نباید برای همیشه در حالت شکسته خود باقی بماند. خدا از یک ابدیت بدون شفا جلوگیری میکند. پس آن شمشیر محافظت هم میکند — و در را برای یک راه حل آینده باز نگه میدارد.

گناه شکستن رابطه است، نه فقط شکستن یک قانون. اصل وسوسه میوه نبود، بلکه این جمله بود: «مثل خدا خواهید شد». انسان میخواهد خودش تعیین کند که نیک و بد چیست — و به این ترتیب کسی را از دست میدهد که هویتش را از او داشت. به همین دلیل «هویت» کلیدواژه این موعظه است.

سخن آخر با شمشیر نیست. در مسیح راه به سوی حیات دوباره باز شده است (عبرانیان 10: 19-20)، و در پایان کتاب مقدس راه به درخت حیات دوباره باز است (مکاشفه 22: 14).

«در حضور خدا شهادت میدهم» (آیه 17) زبان رسمی محکمه است. پولس جدی سخن میگوید — اما با کسانی سخن میگوید که از پیش نجات یافتهاند. پس «دیگر نه» او تشویق است، نه تهدید.

FAZIT 1

Ohne Jesus Christus fehlt die Voraussetzung für eine Verwandlung, und der Mensch als göttliches Geschöpf verliert sich selbst:

- Ohne Gott macht das Leben keinen Sinn.
- Ohne Gott fehlt dem Menschen seine Identität.
- Ohne Gott gibt es keine Hoffnung für die Zeit nach dem Leben.

نتیجه ۱: بدون عیسی مسیح شرط لازم برای دگرگونی وجود ندارد، و انسان به عنوان مخلوق خدا خودش را گم میکند: بدون خدا زندگی معنا ندارد؛ بدون خدا انسان هویت خود را ندارد؛ بدون خدا برای زمان پس از این زندگی امیدی نیست.

2. Wodurch Verwandlung geschieht (Folien 19–23)

۲. دگرگونی چگونه به وجود میآید

Die Wahrheit Gottes hören und erkennen

Paulus stellt dem alten Leben etwas ganz Konkretes gegenüber: **Ihr habt das Wesen von Christus anders erlernt. Ihr habt ihm zugehört und kennt die Wahrheit, die in ihm ist** (Epheser 4,20–21). Diese Wahrheit ist kein System, sondern eine Person: Jesus sagt von sich, er sei der Weg, die Wahrheit und das Leben (Johannes 14,5–7).

Begegnung verwandelt – der Weg nach Emmaus

Zwei Jünger gehen enttäuscht nach Hause. Jesus geht mit, legt die Schrift aus, setzt sich an den Tisch, bricht das Brot – und da gehen ihnen die Augen auf. Rückblickend sagen sie: **War es uns nicht seltsam warm ums Herz?** (Lukas 24,30–32).

Der Heilige Geist wird ins Herz gesandt

An Pfingsten sind alle versammelt, und alle werden vom Heiligen Geist erfüllt (Apostelgeschichte 2,1.4). Der Geist hat die göttliche Kraft, Menschen von innen heraus grundlegend zu verändern und sie immer «Jesus-ähnlicher» zu machen.

حقیقت خدا را شنیدن و شناختن: پولس در برابر زندگی کهنه چیز بسیار مشخصی میگذارد: شما سرشت مسیح را طور دیگری آموختهاید. شما به او گوش داده‌اید و حقیقتی را که در اوست می‌شناسید (افسیان 4: 20-21). این حقیقت یک نظام فکری نیست، بلکه یک شخص است: عیسی درباره خود میگوید که او راه و راستی و حیات است (یوحنا 14: 5-7).

ملاقات دگرگون میکند — راه عمواس: دو شاگرد ناامید به خانه برمیگشتند. عیسی با آنها همراه شد، کتاب مقدس را برایشان شرح داد، سفره نشست، نان را پاره کرد — و در آن لحظه چشمان آنها باز شد. بعد به یکدیگر گفتند: آیا دل ما در درون ما نمیسوخت؟ (لوقا 24: 30-32).

روح القدس به دل ما فرستاده میشود: در روز پنتیکاست همه با هم جمع بودند و همه از روح القدس پر شدند (اعمال رسولان 2: 1، 4). روح القدس این قدرت الهی را دارد که انسان را از درون به طور بنیادی تغییر بدهد و او را همیشه «شبیهتر به عیسی» بسازد.

THEOLOGISCHER GEDANKE

«Christus lernen» (V. 20) ist im ganzen Neuen Testament eine einmalige Wendung. Wörtlich steht dort nicht «über Christus lernen», sondern «ihr habt Christus gelernt». Man lernt sonst eine Lehre – hier lernt man eine Person kennen. Das ist genau der Unterschied zwischen Wissen über Jesus und Begegnung mit Jesus, den die Predigt trägt.

Emmaus zeigt die Reihenfolge: Zuerst brennt das Herz beim Hören der Schrift, dann gehen die Augen beim Brotbrechen auf. Genau das geschieht im Gottesdienst jeden Sonntag. Und Jesus verschwindet in dem Moment, in dem sie ihn erkennen: Begegnung heisst nicht Festhalten, sondern Aufbrechen. Die beiden gehen noch in derselben Stunde zurück nach Jerusalem.

Pfingsten ist die Umkehrung von Babel. In Genesis 11 zerstreut die Sprachverwirrung die Menschen; in Apostelgeschichte 2 werden sie wieder vereint. Der Heilige Geist ist kein Zusatz für Fortgeschrittene, sondern die Art und Weise, wie der auferstandene Christus heute bei uns wohnt – und er sammelt Menschen aus allen Sprachen in einem Raum.

«مسیح را آموختن» (آیه 20) در تمام عهد جدید یک عبارت بینظیر است. در متن اصلی نوشته نشده «درباره مسیح آموختید»، بلکه «مسیح را آموختید». انسان معمولاً یک تعلیم را میآموزد — اما اینجا یک شخص را می‌شناسد. همین فرق میان دانستن درباره عیسی و ملاقات با عیسی است.

عمواس ترتیب کار را نشان میدهد: اول دل با شنیدن کلام میسوزد، بعد با پاره کردن نان چشمها باز میشود. کلام و سفره

با هم اند — و همین در مراسم عبادت هر یکشنبه اتفاق میافتد. و عیسی درست در همان لحظهای که او را میشناسند ناپدید میشود: ملاقات یعنی حرکت کردن، نه نگه داشتن.

پنتیکاست بر عکس بابل است. در پیدایش 11 اختلاف زبانها انسانها را پراکنده کرد؛ در اعمال رسولان 2 آنها دوباره یکدیگر را میفهمند. روح القدس یک اضافه برای مسیحیان پیشرفته نیست، بلکه همان شیوهای است که مسیح زنده امروز در ما ساکن میشود — و او مردم را از هر زبان در یک جا جمع میکند.

FAZIT 2

Wer Jesus Christus mit dem Herzen begegnet, erkennt in ihm Gottes Wahrheit. Und diese Wahrheit wirkt durch den Heiligen Geist im Innersten – und macht neu.

نتیجه ۲: کسی که با دل خود با عیسی مسیح ملاقات کند، در او حقیقت خدا را میشناسد. و این حقیقت به وسیله روح القدس در عمق وجود انسان کار میکند — و او را نو میسازد.

3. Wie Verwandlung sichtbar wird (Folien 24–30)

۳. دگرگونی چگونه دیده میشود

Der Prozess: ablegen – erneuert werden – anziehen

Der Heilige Geist löst einen Prozess der Erneuerung und Heiligung aus: das alte Wesen und die frühere Lebensweise ablegen – einen neuen Geist und ein verändertes Denken empfangen – als neue Menschen ein neues Wesen annehmen, geschaffen nach dem Ebenbild Gottes und berufen zu Gerechtigkeit, Heiligkeit und Wahrheit (Epheser 4,22–24). So wächst und reift die gute Frucht des Geistes: Liebe, Freude, Frieden, Geduld, Freundlichkeit, Güte, Treue, Sanftmut und Selbstbeherrschung (Galater 5,22–23).

روند کار: کنار گذاشتن — نو شدن — پوشیدن. روح القدس روند نو شدن و تقدیس را آغاز میکند: سرشت کهنه و روش زندگی گذشته را کنار بگذارید — روح تازه و طرز فکر نو دریافت کنید — و به عنوان انسانهای جدید سرشت نو را بپوشید که به صورت خدا آفریده شده و به عدالت، قدوسیت و راستی خوانده شده است (افسیسیان 4: 22–24). به این ترتیب میوه نیکوی روح رشد میکند و میرسد: محبت، خوشی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، فروتنی و خویشتنداری (غلاطیان 5: 22–23).

THEOLOGISCHER GEDANKE

Die Mitte des Satzes steht im Passiv: «*Lasst euch* einen neuen Geist und ein verändertes Denken *geben*» (V. 23). Ablegen und Anziehen tue ich – das Erneuern tut

Gott. Heiligung ist also Mitarbeit, nicht Selbstverwirklichung. Das ist genau die Entlastung der Schlussfolie: «Du musst dich nicht selbst verändern.»

«Ablegen» und «anziehen» ist **Kleidersprache** und erinnert an die Taufe (Galater 3,27; Kolosser 3,9-10). Das neue Kleid besitzt der Gläubige schon; die tägliche Aufgabe ist, es anzuziehen, statt das alte wieder hervorzuholen.

Paulus sagt nie nur «hör auf damit», sondern immer «und stattdessen». Nicht lügen → die Wahrheit sagen (V. 25). Nicht stehlen → arbeiten und geben (V. 28). Kein schlechtes Gerede → aufbauende Worte (V. 29). Bitterkeit ablegen → freundlich und mitfühlend sein (V. 31-32). Verwandlung ist Richtungswechsel, nicht Leere.

Vers 28 ist die ganze Bewegung des Evangeliums im Kleinen: vom Nehmen über das Behalten zum Geben. Der Dieb wird nicht nur ehrlich – er wird grosszügig.

Vers 26: Zorn bekommt ein Verfallsdatum, kein Verbot. Nicht das Gefühl ist die Sünde, sondern was ich damit tue und wie lange ich es behalte. Das Abendgebet ist hier ganz praktische Seelsorge.

Vers 30: «Betrübt den Heiligen Geist nicht» – betrüben kann man nur jemanden, der einen liebt. Die Motivation ist Beziehung, nicht Angst vor Strafe. Und das «Siegel» (vgl. Epheser 1,13-14) ist Eigentumszeichen und Anzahlung zugleich: Gott hat sich schon festgelegt, bevor ich mich bewährt habe.

Vers 32 nennt Quelle und Mass: «wie auch Gott euch durch Christus vergeben hat». Ich vergebe nicht, damit mir vergeben wird, sondern weil mir schon vergeben wurde.

Zur Tradition der Heilsarmee: Sie steht in der Heiligungsbewegung. Heiligung gilt dort nicht als Sache einer frommen Elite, sondern als Vorrecht und Weg jedes Gläubigen – gelebter Glaube mitten im Alltag.

وسط این جمله در حالت مجهول است: «بگذارید به شما روح تازه و طرز فکر نو داده شود» (آیه 23). کنار گذاشتن و پوشیدن کار من است — نو ساختن کار خداست. پس تقدیس همکاری است، نه ساختن خود به دست خود.

«کنار گذاشتن» و «پوشیدن» زبان لباس است و ما را به یاد تعمید میاندازد (غلاطیان 3: 27؛ کولسیان 3: 9-10). ایماندار لباس نو را از پیش دارد؛ وظیفه هر روزه این است که آن را بپوشد و لباس کهنه را دوباره بیرون نکشد.

پولس هرگز فقط نمیگوید «این کار را نکن»، بلکه همیشه میگوید «و به جای آن». دروغ نگو ← راست بگو (آیه 25). دزدی نکن ← کار کن و ببخش (آیه 28). سخن بد نگو ← سخن سازنده بگو (آیه 29). تلخی را کنار بگذار ← مهربان و دلسوز باش (آیات 31-32). دگرگونی تغییر جهت است، نه خالی شدن.

آیه 28 تمام حرکت انجیل را در کوچکترین شکل نشان میدهد: از گرفتن، به نگه داشتن، و بعد به بخشیدن. دزد فقط درستکار نمیشود — سخاوتمند میشود.

آیه 26: خشم تاریخ ختم میگیرد، نه ممنوعیت. گناه خود احساس نیست، بلکه کاری است که با آن میکنم و مدتی که آن را نگه میدارم. دعای شبانه در اینجا یک کمک بسیار عملی است.

آیه 30: «روح القدس را غمگین نسازید» — انسان تنها کسی را میتواند غمگین کند که او را دوست دارد. انگیزه ما رابطه است، نه ترس از جزا. و «مهر» (افسیسیان 1: 13-14) هم نشان مالکیت است و هم بیعانه: خدا پیش از آنکه من

خود را ثابت کنم، تصمیم خود را گرفته است.

آیه 32 هم سرچشمه و هم اندازه را نام میبرد: «همانطور که خدا شما را در مسیح بخشیده است». من نمیخشم تا بخشیده شوم، بلکه میخشم چون بخشیده شده‌ام.

Konkret sichtbar als Weg der Heiligung (Verse 25–31)

- Ich will die Wahrheit sagen und nicht mehr lügen. (V. 25)
- Meinen Zorn will ich nicht mehr dazu nutzen, anderen zu schaden. Ich verspüre den Drang, meinen Zorn noch vor Sonnenuntergang im Gebet vor Gott abzulegen. (V. 26)
- Ich will Jesus Christus dienen und lasse mich nicht mehr vom schlechten Verhalten anderer Menschen verführen. (V. 27)
- Ich will ehrliches Geld verdienen und nehme nur noch ehrliche Arbeit dafür an. Ich beginne, anderen Menschen in Not zu helfen, auch wenn ich selbst auf etwas verzichten muss. (V. 28)
- Ich verspüre den Drang, mit gutem Beispiel voranzugehen, und achte auf gute und aufbauende Worte zu meinen Mitmenschen, damit sie ermutigt werden – weil ich ein Zeuge für den wahren Glauben sein möchte. (V. 29)
- Ich lerne, Busse vor Gott zu tun, weil ich die Notwendigkeit sehe, mich von Bitterkeit, Wut, Ärger, harten Worten, übler Nachrede und aller Art von Bosheit zu befreien. (V. 31)

راه تقدیس به طور مشخص چنین دیده میشود (آیات 25-31):

- می‌خواهم راست بگویم و دیگر دروغ نگویم. (آیه 25)
- نمی‌خواهم خشم خود را برای ضرر رساندن به دیگران به کار ببرم. می‌خواهم خشمم را پیش از غروب آفتاب در دعا نزد خدا بگذارم. (آیه 26)
- می‌خواهم عیسی مسیح را خدمت کنم و دیگر نمی‌گذارم رفتار بد دیگران مرا از راه بیرون کند. (آیه 27)
- می‌خواهم پول حلال به دست بیاورم و تنها کار درست را قبول کنم. شروع میکنم به کمک کردن به نیازمندان، حتی اگر خودم مجبور شوم از چیزی بگذرم. (آیه 28)
- می‌خواهم خودم نمونه خوب باشم و به سخنان نیک و سازنده به دیگران توجه کنم تا آنها دلگرم شوند — چون می‌خواهم شاهد ایمان حقیقی باشم. (آیه 29)
- می‌آموزم که در حضور خدا توبه کنم، چون میبینم که لازم است خود را از تلخی، خشم، غضب، سخنان تند، بدگویی و هر نوع بدخواهی آزاد کنم. (آیه 31)

Motivation ist Jesus Christus als mein Vorbild: Den Heiligen Geist nicht durch mein Verhalten betrüben, sondern daran denken, dass ich sein Siegel trage und die Gewissheit habe, dass der Tag der Erlösung kommen wird (V. 30) – und stattdessen freundlich und

mitfühlend zueinander sein und einander vergeben, wie auch Gott uns durch Christus vergeben hat (V. 32).

انگیزه من عیسی مسیح به عنوان نمونه من است: روح القدس را با رفتار خود غمگین نسازم، بلکه به یاد داشته باشم که مهر او را بر خود دارم و این یقین را دارم که روز نجات خواهد آمد (آیه 30) — و به جای آن با یکدیگر مهربان و دلسوز باشیم و همدیگر را ببخشیم، همانطور که خدا ما را در مسیح بخشیده است (آیه 32).

FAZIT 3

Der Heilige Geist erneuert den Menschen von innen heraus – im Denken, im Wesen und im Verhalten. So wächst die Verwandlung als geistliche Frucht.

نتیجه ۳: روح القدس انسان را از درون نو میسازد — در طرز فکر، در سرشت و در رفتار. به این ترتیب دگرگونی همچون میوه روحانی رشد میکند.

Zusammenfassung und Zuspruch (Folien 31–33)

خلاصه و پیام دلگرمکننده

Du musst dich nicht selbst verändern – begegne Jesus, und lass dich durch den Heiligen Geist erneuern.

تو مجبور نیستی خودت را تغییر بدهی — با عیسی ملاقات کن و بگذار روح القدس تو را نو بسازد.

- **Du musst dich nicht selbst retten** – doch ohne Christus bleibst du dir selbst überlassen!
- Du musst Christus nicht nur kennen – **du darfst ihm begegnen. Und das verändert alles!**
- **Du musst dich nicht selbst verändern** – du darfst dich vom Heiligen Geist erneuern lassen: beim Reden, bei deiner Arbeit und darin, wie du anderen begegnest!

Die Verwandlung zeigt sich ganz konkret am Montagmorgen, wenn dein Alltag wieder beginnt.

- تو مجبور نیستی خودت را نجات بدهی — اما بدون مسیح به خودت واگذار میشوی.
 - لازم نیست فقط مسیح را بشناسی — تو اجازه داری با او ملاقات کنی. و این همه چیز را تغییر میدهد.
 - تو مجبور نیستی خودت را تغییر بدهی — تو اجازه داری بگذاری روح القدس تو را نو بسازد: در سخن گفتنت، در کارت و در برخوردت با دیگران.
- این دگرگونی درست صبح روز دوشنبه دیده میشود، وقتی زندگی روزمرهات دوباره شروع میشود.

THEOLOGISCHER GEDANKE ZUM SCHLUSS

Die drei Sätze folgen genau der Reihenfolge des Epheserbriefs: Rechtfertigung (gerettet werden), Erkenntnis (Christus begegnen), Heiligung (verwandelt werden). Die Kapitel 1–3 beschreiben, was Gott getan hat; erst die Kapitel 4–6 sagen, was wir tun sollen. Genau das ist der Titel der Reihe: *Die Anwendungen stützen sich auf lehrmässige Wahrheiten.* Wer diese Reihenfolge umdreht, macht aus dem Evangelium eine Leistungsforderung.

این سه جمله دقیقاً همان ترتیب رساله افسسیان را دنبال میکنند: عادل شمرده شدن (نجات یافتن)، شناخت (ملاقات با مسیح)، و تقدیس (دگرگون شدن). فصلهای 1 تا 3 میگویند خدا چه کرده است؛ تنها فصلهای 4 تا 6 میگویند ما چه باید بکنیم. عنوان این سلسله موعظهها نیز همین است: **کاربردهای عملی بر حقایق تعلیمی استوار اند.** اگر کسی این ترتیب را برعکس کند، انجیل را به یک مطالبه تبدیل میکند.

Vertiefende Fragen (Folie 34)

سوالات برای تفکر عمیقتر

- Begrenzt sich mein Glaube an Jesus im Moment eher auf «Wissen über ihn», oder pflege ich schon aktiv Begegnungen mit ihm, z. B. im Gebet?
- Wann habe ich Jesus zuletzt wirklich mit meinem Herzen zugehört?
- Was müsste sich ändern, damit ich Jesus nicht nur kenne, sondern ihm auch wirklich begegne?
- Was würde sich in meinem Leben verändern, wenn ich aufhöre, mich selbst verbessern zu wollen – und stattdessen anfangs, mich vom Heiligen Geist verändern zu lassen?

• آیا ایمان من به عیسی در حال حاضر تنها به «دانستن درباره او» محدود است، یا با او رابطه زنده دارم، مثلاً در دعا؟

• آخرین بار کی واقعاً با دل خود به عیسی گوش دادم؟

• چه چیزی باید تغییر کند تا من عیسی را نه تنها بشناسم، بلکه واقعاً با او ملاقات کنم؟

• اگر دست از تلاش برای بهتر کردن خودم بردارم و بگذارم روح القدس مرا تغییر بدهد، چه چیزی در زندگی من فرق میکند؟

Für den Montagmorgen

برای صبح روز دوشنبه

Drei kleine, überprüfbare Schritte für die kommende Woche – als Abschluss oder für die Kleingruppe:

- **Reden:** Einmal am Tag bewusst ein aufbauendes Wort sagen, das jemanden ermutigt. (V. 29)
- **Arbeiten:** Etwas von dem, was ich verdiene oder habe, gezielt für jemanden in Not einsetzen. (V. 28)
- **Begegnen:** Ärger nicht mit ins Bett nehmen, sondern ihn am Abend im Gebet abgeben. (V. 26)

سه گام کوچک و قابل بررسی برای هفته پیش رو:

- سخن گفتن: هر روز یک بار آگاهانه سخنی سازنده بگویم که کسی را دلگرم کند. (آیه 29)
- کار کردن: بخشی از آنچه به دست میآورم یا دارم، به طور مشخص برای کسی که در نیاز است به کار ببرم. (آیه 28)
- برخورد با دیگران: خشم را با خود به بستر نبرم، بلکه شبانه در دعا آن را به خدا بسپارم. (آیه 26)

Gebet: Herr Jesus, ich muss mich nicht selbst verändern. Ich bitte dich: begegne mir. Erneuere mein Denken durch deinen Heiligen Geist, und lass die Verwandlung dort sichtbar werden, wo mein Alltag am Montag wieder beginnt. Amen.

دعا: ای عیسی خداوند، من مجبور نیستم خودم را تغییر بدهم. از تو خواهش میکنم: با من ملاقات کن. طرز فکر مرا به وسیله روح القدس خود نو بساز، و بگذار این دگرگونی درست همانجا دیده شود که زندگی روزمره من روز دوشنبه دوباره آغاز میشود. آمین.

Alle Bibelstellen der Predigt im Überblick

فهرست آیات کتاب مقدس در این موعظه

Zum Nachschlagen – auch für Gäste, die in ihrer eigenen Bibel mitlesen möchten:

Genesis پیدایش 1,27 · 2,9 · 2,16–17 · 3,6 · 3,22–24 · 9,6	Epheser افسسیان 1,13–14 · 4,17–32 (Predigttext)
Lukas لوقا 24,30–32	Kolosser کولسیان 3,9–10
Johannes یوحنا 14,5–7	Hebräer عبرانیان 10,19–20
Apostelgeschichte اعمال رسولان 2,1,4	Jakobus یعقوب 3,9
Galater غلاطیان 3,27 · 5,22–23	Offenbarung مکاشفه 22,14